

1	2	3	4	5
230		4) D-19 „postój taksówek”	art. 45 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 53 [1]	100
231		5) F-10 „kierunki na pasach ruchu” lub F—11 „kierunki na pasie ruchu” oraz P-8a, P-8b lub P-8c „strzałka kierunkowa...”	art. 45 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 72 lub § 87 ust. 1 i 2 [1]	250
232		6) BT-4 „stop — zwrotnica eksploatowana jednostronnie”	art. 45 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 81 ust. 4 [1]	200
233		7) P-18 „stanowisko postojowe”	art. 45 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 90 ust. 2 [1]	50
234		8) P-20 „koperta”	art. 45 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 90 ust. 4 [1]	100
	art. 90 lub art. 92 § 1	Niestosowanie się do sygnałów świetlnych przez:		
235		1) wejście na przejście dla pieszych, jeżeli sygnalizator S-5 nadaje sygnał czerwony	§ 98 ust. 2 pkt 2 [1]	250
236		2) kierującego kolumną pieszych, jeźdźca lub poganiacza	§ 100 [1]	250

* Powołane w kolumnie 4 bez bliższego określenia przepisy oznaczają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568 i Nr 200, poz. 1953).

[1] Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1393).

[2] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o drogach publicznych (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 48, poz. 239, z 1995 r. Nr 136, poz. 670, z 1997 r. Nr 101, poz. 631, z 1998 r. Nr 148, poz. 968, z 1999 r. Nr 59, poz. 623 oraz z 2002 r. Nr 150, poz. 1240).

[3] Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 554, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1816 i Nr 216, poz. 1826 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i 721 i Nr 200, poz. 1953).

2024

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 2003 r.

w sprawie odszkodowań przyznawanych osobom udzielającym pomocy Agencji Wywiadu, niebędącym jej funkcjonariuszami

Na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady oraz tryb przyznawania odszkodowań osobom, niebędącym funk-

cjonariuszami Agencji Wywiadu, zwanej dalej „AW”, które utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu albo szkodę w mieniu podczas korzystania lub w związku z korzystaniem przez AW z ich pomocy, zwanym dalej „osobami poszkodowanymi”, oraz ich spadkobiercom.

§ 2. Odszkodowanie za poniesiony uszczerbek na zdrowiu przyznaje się osobie poszkodowanej w wysokości 341 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609.

§ 3. Odszkodowanie z tytułu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji przyznaje się osobie poszkodowanej w wysokości 7 466 zł.

§ 4. Odszkodowanie dla spadkobierców osoby poszkodowanej z tytułu jej śmierci przyznaje się w wysokości 38 398 zł.

§ 5. 1. Osobie poszkodowanej, która poniosła szkodę w mieniu, przyznaje się odszkodowanie, którego wysokość jest ustalana na podstawie orzeczenia rzeczoznawcy powołanego przez AW.

2. W przypadku śmierci osoby poszkodowanej odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się jej spadkobiercom.

§ 6. 1. Jeżeli osoba poszkodowana, po otrzymaniu odszkodowania, zmarła, jej spadkobiercom przyznaje się odszkodowanie, jeżeli byłoby ono wyższe niż odszkodowanie wypłacone tej osobie. W takim przypadku odszkodowanie przyznaje się w wysokości stanowiącej różnicę między kwotami tych odszkodowań i wypłaca się w odpowiednich częściach uprawnionym spadkobiercom.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się, jeżeli osoba poszkodowana zmarła w ciągu 3 lat od zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w § 1.

3. Jeżeli uszczerbek na zdrowiu osoby poszkodowanej ulegnie zwiększeniu o co najmniej 10 punktów procentowych w stosunku do wcześniej ustalonego uszczerbku na zdrowiu, odszkodowanie wymienione w § 2 podlega proporcjonalnemu zwiększeniu.

§ 7. 1. O stopniu i charakterze uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej orzekają komisje lekarskie właściwe dla funkcjonariuszy AW.

2. Komisje lekarskie, o których mowa w ust. 1, ustalają również związek uszczerbku na zdrowiu lub śmierci osoby poszkodowanej ze zdarzeniem, o którym mowa w § 1.

§ 8. Postępowanie w sprawie odszkodowania wszczyna się na wniosek osoby poszkodowanej albo jej spadkobierców, który powinien zawierać dane personalne osoby poszkodowanej oraz dokładny opis miejsca i okoliczności zdarzenia. Jeżeli taki wniosek nie został zgłoszony, postępowanie wszczyna się z urzędu.

§ 9. 1. Po wszczęciu postępowania w sprawie odszkodowania upoważniony przez Szefa AW funkcjonariusz przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

2. W toku postępowania wyjaśniającego ustala się:

1) czas, miejsce i przyczynę zgonu lub powstania uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej albo szkody w mieniu;

2) wysokość szkody w mieniu;

3) inne okoliczności towarzyszące zdarzeniu, o którym mowa w pkt 1.

3. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w ust. 2, korzysta się z protokołów, raportów służbowych oraz innych dokumentów sporządzonych w związku z udzieleniem pomocy przez osobę poszkodowaną, a także w razie potrzeby przesłuchuje świadków lub zasięga opinii rzeczoznawców.

4. Z przebiegu postępowania wyjaśniającego funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, sporządza protokół, który zawiera:

1) ustalenia postępowania wyjaśniającego, o których mowa w ust. 2;

2) datę i miejsce dokonania czynności oraz imię i nazwisko osoby przeprowadzającej postępowanie, a także imię, nazwisko i adres osoby poszkodowanej;

3) ustalenie stopnia i charakteru uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej lub wysokości szkody w mieniu;

4) imiona i nazwiska przesłuchanych świadków oraz treść ich zeznań;

5) treść orzeczenia komisji lekarskiej lub opinii rzeczoznawcy.

5. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu odszkodowania zapoznaje się osobę poszkodowaną lub jej spadkobierców z materiałami zebranymi w postępowaniu wyjaśniającym i wyznacza termin do wniesienia przez te osoby uwag i wniosków.

6. Decyzję o przyznaniu odszkodowania wydaje się po rozpatrzeniu uwag i wniosków, o których mowa w ust. 5, albo gdy uwagi lub wnioski nie zostaną zgłoszone w wyznaczonym terminie.

§ 10. Kwota odszkodowania, o której mowa w § 2, podlega corocznemu zwiększeniu w latach 2004—2007 do wysokości odszkodowań określonych w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 83, poz. 760).

§ 11. Odszkodowanie wypłaca się ze środków budżetowych AW.

§ 12. W sprawach o przyznanie odszkodowań, niezakończonych ostateczną decyzją do dnia wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1998 r. w sprawie trybu i zasad przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie utraty życia lub poniesienia uszczerbku na zdrowiu albo w mieniu podczas korzystania lub w związku z korzystaniem z pomocy innych osób przez Urząd Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 8, poz. 27), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609).

2025

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wyznaczenia sądów rejonowych, które zakładają i prowadzą księgi wieczyste w systemie informatycznym

Na podstawie art. 25¹ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 42, poz. 363) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie wyznaczenia sądów rejonowych, które zakładają i prowadzą księgi wieczyste w systemie informatycznym (Dz. U. Nr 162, poz. 1570) w § 2 wyrazy „z wyjątkiem przepisów § 1 pkt 2—9, 11—12, 14—23, 25—26 i 28—30, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem przepisów:

1) § 1 pkt 2 i 3, 8, 12, 17, 20, 29 i 30, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;

2) § 1 pkt 4—7, 9, 11, 14—16, 18 i 19, 21—23, 25 i 26 oraz 28, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2004 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2003 r.

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

2026

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 17 listopada 2003 r.

w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

Na podstawie art. 95 § 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1031) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) uprawnienie strażników straży gminnych, zwanych dalej „strażnikami”, do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego;

2) wykaz wykroczeń, za które strażnicy są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).